

Nr 373.

Av herr **Ohlin m. fl.**, om förhöjd pension åt f. d. kammarrättsrådet S. Norrman.

Av nedan anförda skäl hemställa undertecknade om tilläggs pension åt f. d. kammarrättsrådet Sune Norrman.

Norrman, som är född den 20 maj 1883, utnämndes till kammarrättsråd den 29 april 1918 samt förordnades den 18 december 1942 till divisionsordförande i kammarrätten och den 31 december 1945 att från och med den 1 januari 1946 tills vidare under den tid presidenten N. J. E. Quensel utövade statsrådsämbete uppehålla presidentämbetet i kammarrätten, vilket förordnande upphörde med utgången av september 1950.

Norrman var — efter att ha haft andra anställningar hos riksdagen åren 1907—1918 och 1923—1937, den senare perioden som biträdande sekreterare hos riksdagens andra kammare — sekreterare hos riksdagens andra kammare vid samtliga riksdagar, lagtima och urtima, under åren 1938—1945.

Sedan Norrman av statskontoret genom beslut den 3 november 1948 förklarats berättigad att vid avgång från kammarrättsrådstjänsten åtnjuta ålderspension, för tiden intill maj månad 1950 med 10 920 kronor samt för tiden därefter med 10 128 kronor, i båda fallen för år räknat och jämte rörligt tillägg, beviljades Norrman av Kungl. Maj:t nådigt avsked från kammarrättsrådstjänsten med utgången av maj 1950. Han kvarstod emellertid, såsom redan nämnts, vid förordnandet såsom president till och med utgången av september 1950.

Till stöd för vår framställning om en tilläggs pension åt Norrman tala — utom redan angivna förhållanden att han under nära 5 år uppehållit presidentämbetet i kammarrätten och under 9 riksdagar, 8 lagtima och 1 urtima, varit andra kammarens sekreterare — följande omständigheter.

Genom beslut av 1939 års lagtima riksdag tillerkändes Norrman såsom andra kammarens sekreterare tilläggsarvode med visst belopp för månad räknat för tid, varunder han på grund av tjänstgöring hos riksdagen, med avstående av samtliga med statstjänsten förenade löneförmåner, åtnjutit ledighet från statstjänsten. Till grund för riksdagens beslut, i vad angick tilläggsarvodets storlek, låg ett av riksdagens kanslideputerade avgivet yttrande. Enligt detta yttrande, som finnes återgivet i bankoutskottets vid 1939 års lagtima riksdag utlåtande nr 76, borde tilläggsarvodet bestämmas till visst angivet belopp av sådan storlek, att arvodet för andra kam-

marens sekreterare komme att »överstiga månadsavlöningen till statssekreterare» (se s. 4).

Norrman lämnade befattningen såsom sekreterare hos riksdagens andra kammare med 1945 års utgång för att tillträda förordnandet att upphålla presidentämbetet i kammarrätten, vilken befattning tillhör lönegraden Co 19 å löneplan 2 i statens allmänna avlöningsreglemente. Det finns icke någon anledning antaga annat än att Norrman, därest han icke mottagit det honom erbjudna presidentförordnandet, årligen skulle hava återvalts till andra kammarens sekreterare.

Det förtjänar slutligen framhållas, att Norrman efter nettolönesystemets genomförande faktiskt under åren 1946—1950 erlagt mot pension såsom president svarande pensionsavgifter samt att pensionsunderlaget efter Norrmans avgång ur statstjänsten höjts utan att Norrmans dessförinnan fastställda pension därigenom höjts.

På grund av vad sålunda anförts synes det oss skäligt, att Norrman tillerkännes tilläggspension, räknat från och med den 1 oktober 1950, med belopp, motsvarande skillnaden mellan pensionsunderlaget för befattningshavare i 19 lönegraden å löneplan 2 och den Norrman författningsenligt tillerkända pensionen, jämte rörligt tillägg; och hemställa vi alltså,

att riksdagen måtte besluta, att f. d. kammarrättsrådet Sune Norrman må från och med den 1 oktober 1950 under sin återstående livstid uppbära en till belopp, svarande mot pensionsunderlaget för befattningshavare i lönegraden Co 19 å löneplan 2, förhöjd pension jämte rörligt tillägg därå.

Stockholm den 19 januari 1952.

Bertil Ohlin.

Arvid Jonsson
i Skedsbygd.

Erik Fast.

Jarl Hjalmarson.
